

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 3 marca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Staatssecretaris van Financiën/Customs Support Holland BV

(Sprawa C-144/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólna taryfa celna — Nomenklatura scalona — Pozycje taryfowe 2304, 2308 i 2309 — Klasyfikacja koncentratu białka sojowego)

(2016/C 156/23)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: Customs Support Holland BV

Sentencja

Nomenklaturę scaloną zamieszczoną w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej zmienionym rozporządzeniem Komisji nr 948/2009 z dnia 30 września 2009 r. należy interpretować w ten sposób, że koncentrat białka sojowego tego rodzaju, jak omawiany w postępowaniu głównym, jest objęty pozycją 2309 tej nomenklatury.

⁽¹⁾ Dz.U. C 198 z 15.06.2015.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 17 marca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – K. Ruijsenaars, A. Jansen (C-145/15), J. H. Dees-Erf (C-146/15)/Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

(Sprawy połączone C-145/15 i C-146/15) ⁽¹⁾

[Transport lotniczy — Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 — Artykuł 7 — Odszkodowanie przysługujące pasażerom w przypadku odwołania lotu lub przekraczającego trzy godziny opóźnienia lotu — Artykuł 16 — Krajowe organy odpowiedzialne za wykonanie postanowień rozporządzenia — Kompetencja — Przyjęcie środków przymusu wobec przewoźnika lotniczego w celu spowodowania wypłaty odszkodowania należnego pasażerowi]

(2016/C 156/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: K. Ruijsenaars, A. Jansen (C-145/15), J. H. Dees-Erf (C-146/15)

Strona pozwana: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

Przy udziale: Royal Air Maroc SA (C-145/15), Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (C-146/15)

Sentencja

Artykuł 16 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, należy interpretować w ten sposób, że wyznaczony przez każde państwo członkowskie w oparciu o art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 261/2004 organ, do którego wpłynęła indywidualna skarga pasażera, po tym, jak przewoźnik lotniczy odmówił wypłacenia mu odszkodowania przewidzianego w art. 7 ust. 2 rzonego rozporządzenia, nie ma obowiązku stosowania środków przymusu wobec danego przewoźnika lotniczego w celu przymuszenia go do wypłaty wspomnianego odszkodowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 198 z 15.6.2015.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 marca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Belgia) – Abdelhafid Bensada Benallal/État belge
(Sprawa C-161/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2004/38/WE — Decyzja o cofnięciu zezwolenia na pobyt — Zasada poszanowania prawa do obrony — Prawo do bycia wysłuchanym — Autonomia proceduralna państw członkowskich — Dopuszczalność zarzutów kasacyjnych — Bezwzględna przeszkoda procesowa)

(2016/C 156/25)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Abdelhafid Bensada Benallal

Strona pozwana: État belge

Sentencja

Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że gdy zgodnie z obowiązującym prawem krajowym zarzut dotyczący naruszenia prawa wewnętrznego podniesiony po raz pierwszy przed sądem krajowym orzekającym w postępowaniu kasacyjnym jest dopuszczalny tylko, jeśli ów zarzut dotyczy bezwzględnej przeszkody procesowej, to podniesiony po raz pierwszy przed tym samym sądem zarzut dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym, które jest gwarantowane w prawie Unii, należy uznać za dopuszczalny, jeżeli owo prawo do bycia wysłuchanym, gwarantowane przez prawo wewnętrzne, spełnia przesłanki wymagane w tym prawie, by mogło zostać uznane za bezwzględną przeszkodę procesową, co powinien ustalić sąd odsyłający.

⁽¹⁾ Dz.U. C 190 z 8.6.2015.